

ligger der ikke skøn over lønstigningstakten for 1980:

Tabel	pct.
Sverige	7
Norge	4
Finland	11
USA	9
Japan	6
Belgien	6½
England ¹⁾	14
Frankrig ²⁾	13
Holland ²⁾	6
Italien ²⁾	13½
Tyskland	5

¹⁾ Gennemsnitlig ugeløn for samtlige ansatte i industrien.

²⁾ Lønsats.

På dette grundlag må man antage, at forholdet mellem udviklingen i de danske og de udenlandske lønomkostninger ikke på afgørende måde vil adskille sig fra situationen i de nærmest foregående år.

Spørgsmål 22:

Industrirådets prognose af 21. marts 1979 udbedes, hvorhos regeringens udførlige kommentarer hertil bedes tilstillet udvalget med udtømmende begrundede vurderinger, hvor regeringens fremtidsforventninger adskiller sig fra Industrirådets.

Svar:

Økonomiministeriet er ikke i besiddelse af Industrirådets prognose, der først offentliggøres i aprilnummeret af Dansk Industri. Økonomiministeriet har imidlertid modtaget det af Industrirådet til folketingets medlemmer tilsendte sammendrag.

Sammendraget er ikke så specificeret, at det er muligt at foretage en udtømmende bedømmelse af, i hvilket omfang Industrirådets vurdering adskiller sig fra det økonomiske sekretariats.

Det er dog tydeligt, at Industrirådets prognose regner med prisudvikling i udenrigshandelen, der afviger fra de forudsætninger, der ligger til grund for den økonomiske oversigt. Der er ikke oplyst enkeltheder herom, men det forekommer sandsynligt, at der bl. a. er regnet med betydeligt større stigninger i olie-

priserne og muligvis også i andre råvarepriser. Disse prisbevægelser, som det som nævnt i svaret på spørgsmål 18 (bil. 25) er overmåde vanskeligt at vurdere i dag, synes at være den vigtigste årsag til, at Industrirådet regner med så store underskud på betalingsbalancen, idet de forskelle i bevægelsen i import- og eksportmængde, der er oplyst, ikke er af en sådan størrelse, at de kan påvirke saldoen på betalingsbalancen stærkt. Om det også er denne vurdering af de udefra kommende prisstigninger, der fører til, at Industrirådet regner med en større lønstigning i de kommende to år end det økonomiske sekretariat – henholdsvis 20 og 16 pct. – foreligger ikke belyst.

Til overslagene for Industrirådet må yderligere knyttes den kommentar, at såfremt der bliver tale om så stærke internationale prisstigninger, må det forventes, at såvel det internationale som det danske konjunkturbillede vil blive påvirket heraf. Dette kan bl. a. have til følge, at de internationale råvarepriser (ekskl. olie) antager et noget gunstigere forløb, og vil formentlig virke dæmpende på det danske aktivitetsniveau og dermed på importen. Det er således nærliggende at forestille sig, at den kraftigere forbrugsstigning i 1980, som Industrirådet regner med, og som under alle omstændigheder forekommer høj, i en sådan situation vil blive mere trykket.

Spørgsmål 23:

Hvad vil man gøre ved den forringede konkurrenceevne, når det viser sig, at mæglingsforslaget, som kun regeringen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og LO foregiver at tro på, ikke holder? Er forhøjelse af skatter og afgifter en mulighed, og vil et sådant indgreb forbedre konkurrenceevnen?

Svar:

Det er ikke regeringens opfattelse, at den stigning i lønudgifterne, som ligger i de fremsatte lovforslag, vil indebære en forringelse af konkurrenceevnen. Det følger heraf, at der ikke under henvisning til forringelse af konkurrenceevnen vil kunne forventes forslag om en finanspolitisk stramning.

Spørgsmål 24:

Hvordan har udviklingen været i industriflugten, og i hvilket omfang falder den på